

sælge billetter, og det er her, vandene skilles. Det er i hvert fald ikke den teaterpolitik, jeg går ind for. Jeg mener, at vi skal have flere i teatret, så de kan nyde de oplevelser, der er her, og det får man nødvendigvis ikke ved at give mere i tilskud. Men jeg er helt enig med fru Jytte Andersen i, at teatrene har brug for tilskud og har brug for et fundament, og det er jo det, der er gjort ved at give Det Danske Teater en ekstrabevilling på 3,7 mio. kr. Jeg mener faktisk, at tingene hænger enormt godt sammen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu afspejler tilskuernes interesse jo, om der er noget at komme efter: Om der er gode forestillinger, om der er nye forestillinger, om der er en mangfoldighed i repertoire, og om Det Danske Teater når ud til folk med sine turnéforpligtelser, som medfører meget store udgifter.

Vi er faktisk meget optaget af, at Det Danske Teater når så langt ud til den danske befolkning som muligt, men man kan jo ikke stille det op på den facon, som hr. Eyvind Vesselbo gør. Man er nødt til at sige: Skal vi have flere folk i teatret, skal vi sørge for, at vi har noget at byde på, og ikke bare lokke folk med ingenting.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at teatret har brug for en stabil støtte over en årrække, men jeg mener ikke, det i sig selv er nok at sige: Vi finder 7,5 mio. kr., for det er nok det, teatret har brug for, og så kommer der nok også nogle flere tilskuere.

Det, regeringen har gjort i dette tilfælde, er selvfølgelig at analysere tingene og derefter definere, hvad de 3,7 mio. kr. skal bruges til. Det er seriøst kulturpolitisk arbejde, og det er det, der er hele grundlaget for den måde, vi griber tingene an på. Vi kaster ikke bare et eller andet tilfældigt tal ud, så vi bagefter skal diskutere sagen uden at vide, hvad der egentlig ligger inden for rammerne, for det er jo ikke bare en eller anden tilfældig beregningsmåde, vi taler om her. Det drejer sig om 7,5 mio. kr., som Socialdemokratiet foreslår uden overhovedet at definere, hvad pengene skal bruges til, fordi Socialdemokratiet åbenbart ikke har nogen visioner på området. Man bliver bare ved med at diskutere penge, vi står med to forslag, hvor der bare er nævnt nogle beløb, og jeg synes, hr. Naser Khader sagde det meget godt: Det er penge og ikke indhold, vi diskuterer her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes i virkeligheden, det er en meget spændende diskussion, hr. Eyvind Vesselbo rejser. Jeg kan huske, at vi også havde den under den tidligere regering, for da vi på et tidspunkt diskuterede tilskud til idrætsorganisationerne, altså DGI og DIF, havde vi en regering og en kulturminister, der ville opstille alle mulige konkrete betingelser for, at man kunne få tilskud. Så skulle man lave noget for handicappede, så skulle man lave noget for indvandrere, og så skulle man lave noget for det ene og det andet.

Dengang sagde vi fra Enhedslisten, at det ville vi ikke være med til. Vi synes nemlig, at der så at sige skal gives et bloktilskud, fordi man skal løse en bestemt opgave. Så må man løse den, så godt man kan, og løser man den ikke godt nok, må vi overveje, om vi skal fjerne bloktilskuddet – lad os kalde det det – og hvis vi ønsker, at der skal gøres specielle tiltag for indvandrere eller handicappede, må der laves nogle puljer, som alle kan søge på lige vilkår.

Det er måske lidt af den samme opfattelse, vi har, når det gælder teatrene. Men jeg forstår, at den regering, vi har nu, meget lig den tidligere regering vil detailstyre og bestemme helt ned i detaljen, hvad pengene skal bruges til. Det ville den tidligere regering i hvert fald på det tidspunkt. Er det korrekt forstået?

Kl. 20,40

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, det er ganske ukorrekt forstået.

Størstedelen af pengene, tæt på 99 pct. af beløbet til teatret, bliver ikke styret på nogen som helst måde. Men jeg mener, at når man kommer efter at have indgået et 4-årigt forlig om 6 mio. kr. og foreslår, at der skal bruges flere penge på to områder, er det måske meget rart at vide, hvad man egentlig forestiller sig, at de penge skal bruges til.

Jeg mener ikke, at man nødvendigvis skal stille krav, og det gør vi jo heller ikke for 99,9 pct. af de penge, der gives til teaterområdet. Men vi har nogle ideer, vi har en kulturpolitik, og jeg kan selvfølgelig godt se, det er et problem, for der er ikke mange andre her i salen, der har en kulturpolitik, som er målrettet og seriøs. Vi har gjort os nogle tanker, inden vi sætter penge af, og det er her, forskellen mellem os findes. Kulturpolitikken skal baseres på de analyser og de visioner, man har som politiker, og så